

Vtipné dobrodružství pro DrD+...

„Život sestává z mnoha malých mincí, kdo je umí sbírat, má bohatství.“

JAEAN ANOUILH

...nazvané Pohádka

Autor: Romík

POHÁDKA

Adrenalinová, hororová, akční či detektivní dobrodružství jsou hrána pořád. Stále a dokola. Je čas vyzkoušet nějaký nový styl dobrodružství. Postavy si potřebují odpočinout a není nutné pořád jen řinčet meči a křičet nadávky na umírajícího nepřítele.

Zkusíme to trochu jinak, bláznivěji – vtipně. Účelem tohoto dobrodružství je smích a zábava (zábava je ostatně účelem všech dobrodružství). Hráči by se měli smát a sami vymyslet několik zajímavých situací vyplývajících ze hry.

Dobrodružství si hezky posadíme do Vígoru, odehrávat se bude po celém městě, ale to není podstatné, město může být libovolné.

Vše začne trošku dramaticky – na náměstí dojde k souboji (scéna jako ze Zaklínače – Renfri a Geralt). Jakmile už se bude schylovat k boji oba zahodí zbraně a začnou tancovat na náměstí za zpěvu nějaké zamilované písničky. Na postavy se někdo otočí a pronese: „Na rány flastříček, na Nanynku Pepíček“.

Ihned na náměstí si postavy odchytne paní, která se jmenuje Hen (slepice), že má problém s manželem – je těžce nemocen. Její manžel, pan Cock Erel (Kohout), totiž při obědě spolkl hrášek a teď se dusí. Paní běžela za doktorem, ale když viděla postavy... Nicméně ani Cockerelovi problémy nebude těžké vyřešit – stačí jen ho otočit a hrášek z něho vyklepat. A nebo se dlouze snažit☺

Paní Hen jim slíbí odměnu, hrnec plný zlata, ale vše má jeden háček – musejí chytit domácího skřítku u jedné staré babice. Proč vlastně skřítek žije u tak nepříjemné babky?

Jak se postavy dostanou k babce je celkem jedno, bydlí na okraji Vígoru a je to čarodějnice (ne podle pravidel). U ní může nastat několik velmi zajímavých scén – může svádět nějakou postavu (hnusná), a různé věci co babice dělají v pohádkách. U ní si postavy všimnou služebné, mladé dívky která je velmi smutná – po několika dnech zmizí.

Skřítko samozřejmě chytí, ten jim řekne, že jim nedá jeden hrnec zlata ale tři – pokud zachrání Lociku (mladou dívku). Locika žije na věži, kam nevedou schody – pokud však budou postavy opatrné, mohou vidět prince který tam mladici chodí navštěvovat. Ihned ten den ho však načapá babizna a vydlobne mu oči, ty si ukryje. Locika bude zachráněna a setká se s slepým princem, požádají postavy o poslední službu – získat princovy oči. Babajzna se oči jen tak nevzdá, ale jak to v pohádkách chodí tak pukne vzteky nad podařenou láskou. A vše dobře dopadne. Postavy dostanou mnoho poděkování, hrnců zlata i slávy a přátelství. Lidé je budou nosit na ramenou až se dostanou k hradbám. Tam už bude sedět pan Cock Erel a bude z plna hrdla kokrhát, jeho paní Hen bude pobíhat kolem něho a kdákat jako o život. Po několika nejspíš hodně nechápavých pohledech se postavy probudí z tohoto nádherného snu.

POPIS DOBRODRUŽSTVÍ

Postavy si žijí svůj život hezky v poklidu a rutině, některé i v pohodlí. Ve Vígoru je klid a toto městečko žije svým vlastním životem. Blíží se svátek příchodu zakladatele Vígoru. V polovině července 1070 dorazil Janovec z Braa i se svojí průzkumnou skupinou na toto území a založil zde město. Tak vznikl Vígor. I postavy se mohou nějak připravovat na oslavení svátku, zatím se připravuje střelecký turnaj a soubojová aréna. Do města již dorazili i nějací cizinci. Většinou se jedná o trhovce, mezi kterými je ale o několik žoldněřů či lukostřelců.

Pro postavy začne den jako každý jiný, až do doby kdy zjistí, že se na Koňském trhu děje něco podivného (běží tam spousta lidí). Nic moc divného se tam neděje – jen se dva gladiátoři dostali v hospodě do nějakého sporu a teď proti sobě stojí s zbraněmi.

Kolem tržiště už je slušný dav lidí, všichni chtějí vidět divadélko. Všude kolem vládne slušný chaos. Obchodníci se snaží rychle přenést svoje zboží dál. Lidé se tlačí do popředí, ale udržují hranice pomyslného kruhu. Všude je ticho, nikdo napětím ani nedýchá. Přímo uprostřed proti sobě stojí dva gladiátoři. První z nich je vysoký bělovlasý muž s lehce zakřivenou šavlí. Za pasem má zastrčen tesák. Pohybuje se opatrně, příkrčen a připraven k útoku. Dlouhé úplně bílé vlasy volně vlají ve větru. Tvář má porostlou tmavými vousy – přes bradu, pod nosem i přes tváře. Přes levou tvář se mu táhne obrovská jizva. Černé oči si měří svého soupeře.

Těžko říct kdo zvítězí tento boj, soupeřem bělovlasého je, světe div se, žena. I ona se chystá k boji – těžký, černý plášť jí leží shoben u nohou. Z hlavy sundává kroužkovou kapuci, vítr si ihned začal hrát s jejími hustými černými vlasy. Je krásná, nyní se kolem ní vznáší mrazivá aura rozhodnutí a vzteku. V jedné ruce drží dýku, v druhé zahnutou šavli, velmi exotickou zbraň. Oděna je jen v šupinovém pancíři jenž svědčí o její zámožnosti.

Krouží kolem sebe jako dravci. Muž a žena. Dav napětím ani nedutá, jeden z nich musí každou chvíli udeřit na druhého. Ta chvíle se blíží, víc a víc.

Někdo z davu: „Tak dělejte kurva fix. Si myslíte že mam čas celej den?“

Tento ojedinělý výkřik donutil udělat muže chybu – otočil se. Toho využila žena a vrhla k muži. Během pohybu upustila svoje zbraně. Muž jakoby její pohyb čekal, odhodil svoji zbraň a chytl se ženy. Pravou rukou se drží, levou rukou se chytli svých těl a začali se otáčet v rychlém rytmu. Tancují a přitom se líbají.

Z davu se ozývá: „tak na tohle nemám čas“... „aby je vzal d'as“... „proč d'as? Vždyť je jaro, lásky čas“... „a k milování zve tě hrdliččin hlas“... „spíš ten jeho klas“...

Lidé se pomalu rozcházejí a k vám se otáčí nějaký fousatý, obtloustlý smraďoch. Páchne z něho cibule a pivo. Otáčí se a říká: „jak říkávala moje babka. Na ránu je nejlepší flastríček, na Nanynku zase Pepíček. Jojo, je to div světa ten pták, nemá nohy a může klidně stát. No nic.“

Slepička

Dav se pomalu rozchází, nálada je opět klidná. Jak se říká, když se dva perou, třetí se dívá, co se asi děje když se dva milují? Jisté je, že tato noc nebude krátká, beránka vlku se zachtělo – otázkou je, kdo je vlk a kdo beránek.

I vy se pomalu rozcházíte, dvojice zamilovaných nasedá na koně a urychleně odjíždí z města. Když muž projížděl kolem vás, všimli jste si na jeho prsou medailonu se symbolem vlka.

Než stihnete opustit tržiště, běží k vám nějaká žena. Po tváři se jí kulí slzy jak hrachy. Sotva popadajíc dech spustí: „honem, honem. Potřebuje pomoc. Můj manžel se dusí a potřebuje pomoc. Můj miláček leží v komoře s nožičkami nahoře. Jestli rychle nepůjdete, tak se udusí a co já budu dělat bez něho? Honem, leží tam v komoře, klepe nožičkama, bojím se aby nezaklepal bačkůrkama.

Paní se jmenuje Hen a její manžel se jmenuje Cock Erel, což znamená kohout. A opravdu, ona je slepička a on kohout (Ve skutečnosti, v dobrodružství vystupuje jako člověk). Jenže už možná nebude nikdy kokrhát – spolkl hrášek a teď se dusí. Postavy ho musí zachránit, jak to je na nich, ale povede se jim to. Času mají hodně (to by hráči neměli vědět). Ať se trochu snaží. Nicméně po záchraně kohoutka jim jeho žena poděkuje a slíbí odměnu.

„Můj miláček je v pořádku, nic se nestalo. Jste tak šikovní, tak milí. To si zasloužíte odměnu, a já vám řeknu jak ji můžete získat. Tady na kraji města, kousek od Rianina kostela žije zlá babka Ruprechtka. Ta babka je tak zlá a ošklivá, že nemůžu pochopit, jak je možné že u ní žije domácí skřítek. Prostě u ní žije a pomáhá jí, fakt nemůžu pochopit jak je to možné. To tedy opravdu nemůžu pochopit, je to pro mě nepochopitelné. – to bude opakovat tak dlouho, než ji postavy požádají aby mluvila dál – No a háček je v tom, že když toho skřítku chytíte, tak vám musí dát hrnec plný zlata. Ale nemyslete si, že to bude hrnec ledajaký. On to bude hrnec velký. Takový ten obrovský a musí být plný zlata. Ten vám bude patřit, ale jen když chytíte toho skřítku, který je vidět jen v noci.

Dobrodružství zde může skončit, nebo se postavy rozhodnou získat hrnec zlata a vydají se k babce Ruprechtce.

Ruprechtka

Štárá baba žije v prostorném, dvoupatrovém domě. Žije v něm úplně sama a proto se jí přítomnost postav bude skvěle hodit. Potřebuje doma uklízet, pobavit se... Postavy se pokusí přemluvit aby u ní vydržely alespoň 14 dní ve dne i v noci. Pokud budou souhlasit, tak jim slíbí odměnu a zaměstná je – v kuchyni, stáji (má tři koně), jako uklízeče či baviče. Z postavy s největší krásou udělá svého osobního baviče – pokusí se dotýcnou postavu svádět.

Postavy u ní mají však jiný úkol. Potřebují chytit skřítku a získat hrnec zlata. PJ by měl vymýšlet vtipné scény s babou, ať se všichni smějí – postava, která bude prát dostane proprděné trencle snad ještě po manželovi. Postava, která bude vařit bude muset ochutnat své jídlo a pak se dívat na babku jak se bude ládovat – krkne si a prdne...ve stájích se nic špatného nemůže stát, kromě letícího hovna...

PJ by měl hodně improvizovat a nechat vycházet mnoho vtipů ze hry. Takže i CP by měly odpovídat nějak vtipně a ne suchými frázemi.

Skřítek se objevuje jen v noci. Postavy se ho snad vydají chytit – aby získaly zlato. Jinak jim musí někdo poradit, že sám za nimi nepřijde. Postavy skřítku najdou, mohou se ho pokusit i chytit – dostanou se do komůrky. Tam žije služebná Locika – velmi krásná a smutná dívka. Babice ji terorizuje a ona nemá kam utéct. Jelikož postavy chytají jejího nejlepšího kamaráda, tak jim zavře dveře a beze slova je vyžene (PJ by si měl nacvičit trošku pantomimy a ne jen ukázat prstem, protože dívka neřekne ani slovo).

Ráno bude vše jako předchozí den, důležitá je opět noc (pokud postavy neodejdou).

V noci se objeví skřítek a vzdá se postavám. Představí se jako skřítek Vítek, domácí pomocníček a kaňour, hlavně v posteli☺. Nechá se chytit a začne s postavami jednat – místo jednoho hrnce zlata slíbí postavám rovnou tři (přivede jim do rukou tři skřítky, svůj hrnec jim nedá). Pokud budou postavy souhlasit, zadá jim úkol – ta zlá nadržovaná babka někam odvedla jeho krásnou kamarádku, bojí se, že jí chce ublížit, ať jí postavy zachrání a babce dají na kokos. (zatímco bude mluvit, rozohní se tak až začne předvádět rvačku a něco shodí. Ze shora se ozve hlas babky, něco zahuláká...).

Pokud se postavy vydají mladou krasavici zachránit, přesune se hra do další části – Locika. Pokud se jí zachránit nevydají tak vytlučou ze skřítku hrnec zlata a probudí se ráno ze snu.

Locika

Mladou dívku potají navštěvoval krásný mladý princ z Prdelákova. Babka Ruprechtka to zjistila a odvedla Lociku do místního majáku. Zavřela ji až na vrcholku a zničila všechny přístupové

schody nahoru. Takže ta je chudinka zavřená nahoře. Postavy přijdou k věži zrovna ve chvíli, kdy bude od věže utíkat její vysněný princ z Prdelákova. Princ jí slíbil, že ji bude chodit navštěvovat než ji vyrostou vlasy a bude za ní moci vylézt, to uslyší postavy.

Pokud půjdou za Locikou, tak se k ní nedostanou – bude je srážet koštětem. Pokud jí řeknou, že je posílá skřítek Vítek, tak jim řekne nějakou sprostěrnou o tom skřítkovi úchylném. Pokud přesto budou naléhat, tak je pošle za princem, ať ho přemluví, aby ji zachránil. O ně že nestojí.

Mezitím si babka počíhala na prince a připravila ho o oči. Princ je nyní slepý a nadává jako špaček. Postavy s ním musí promluvit a zjistit, že by Lociku rád zachránil, jenže bez očí to nepůjde. Slíbí jim, že pokud mu postavy donesou oči, tak jim chytí skřítku a dá jim hrnc z zlata (myslí Vítku, pokud budou postava chytré tak získají čtyři hrnce zlata).

Jenže jak získat jeho oči? Princ z Prdelákova není ledajaký princ, je to místní zedník a jmenuje se Princ Prdelák.

Stačí prostě udeřit na babku. Ta se bude vztekat až tak moc, že pokud ji budou ještě chvíli provokovat, tak praskne. Nejvíc na ní platí věci o povedené a šťastné lásce. Pokud budou postavy hledat oči, tak sama babka přijde a bude si z nich utahovat tak dlouho, až se zase rozčílí a praskne. Ještě by se předtím klidně mohla proměnit v odporného obřího pavouka.

Jediné, co po ní zůstane, je mastný flek a dvě skleněné oči. Ty když si nasadí princ, tak opět prohlédne.

Teď už zbývá jen zachránit dívku a získat odměnu. Postavy i s princem přijdou k věži a budou hledat způsob, jak ji zachránit. Bude jim to chvíli trvat, ale ona už jim z věže pěkně umyje hlavu. Dá jim sodu jako blázen. (Pokud PJ ví, že postavy rozesměje něco jiného, než nadávky z úst křehké dívenky, tak si může dobrodružství přizpůsobit).

Nakonec se jim to nějakým způsobem podaří (nejspíše pomůže žebřík). A vše dobře dopadne. A odměna? I tu postavy získají – jen co se Locika s princem nastěhují do domu po Ruprechtce, tak jim chytanou Vítku, (on princ se totiž jmenuje Princ Prdelák, ale říká si Princ z Prdelákova). Vítek dá postavám slíbené tři hrnce a princ ho přinutí dát jeden jemu – za to, že ho s Locikou chytli. I tento hrnc bude odevzdán postavám. V každém bude kolem pěti set zlatých.

Závěr

Konec dobrý, všechno dobré. Princ Prdelák i Locika jsou spolu, vy máte svoji odměnu. Když vycházíte před dům bývalé Ruprechtky, už tam na vás čeká městská stráž i s davem lidí. Kapitán stráže zvolá: „Za to, co jste udělali staré Ruprechtové si zasloužíte odměnu“ a lidé vás ihned chytají a berou na ramena. Všude se sype zlato, je slyšet smích a oslavný křik. Lidé vám provolávají slávu a nesou vás na ramenou. Jste nesení celým městem, procházíte kolem hradeb a tam vidíte pana Cock Erela sedícího na hradbách. Kolem něho pobíhá jeho žena Hen a mlátí hlavou do země, pozornější pohled odhalí její činnost – ona zobe zrní. Ale to už i Cock Erel otevírá pusou aby vám provolal slávu, vychází mu z ní však úplně jiný zvuk – KYKYRYKY, a znovu a znovu. Cock Erel kokrhá jako o život. A vy proklínající Vígorského kohouta se probouzí ve svých postelích po včerejší divoké pitce. Alkohol přináší mnoho divných věcí, sny jsou však jedny z nejpodivnějších!